

[Jytte Andersen]

ret, hvis er opgaverne, hvordan får man tingene til at hænge sammen? Det er det ene problem. Det andet problem, som vi kan se, er: hvilken sammenhæng har forsøgsuddannelserne med det øvrige uddannelsessystem? Hvilken kompetence får de kvinder, der deltager i et sådant forsøg, hvis det etableres?

Jeg tror, det er vigtigt i denne debat som også i den forrige debat, at vi husker, at det er det generelle uddannelsessystem, der skal gøres bedre til at modtage kvinder, der har behov for uddannelse. Vi mener ikke i Socialdemokratiet, at vi skal fremme en udvikling, hvor kvindeuddannelse bliver en enklave i uddannelsessystemet; kvinderne kan jo så meget let blive tabere i det, forstået på den måde, at det bliver en andenklassens uddannelse, kvinderne får. Vi vil altså meget lægge vægt på i uddannelsesudvalget at fremme forslaget og tankegangen i det, men på en sådan måde, at tilbud til kvinder kommer til at hænge sammen med det øvrige uddannelsessystem, som altså på en helt anden og meget mere præcis måde, end tilfældet er i dag, skal give muligheder for kvindelige deltagere.

Men som sagt: positivt tilsagn fra Socialdemokratiet til udvalgsarbejdet. Vi mener ikke, som ministeren desværre mente, at det er overflødig; vi mener, vi skal tage beslutningsforslaget som et konkret og konstruktivt bidrag til et udvalgsarbejde, som det er på tide at komme i gang med.

Jette Thomsen (KF):

På regeringspartiernes vegne vil jeg indlede med at sige, at det er et reelt problem, vi her står med, nemlig kvindernes alt for høje ledighed, og det vil vi tage alvorligt. Derfor forstår jeg godt, at VS med dette forslag gerne vil skubbe til sagen og prøve at få en forsøgsordning i gang. Min egen tålmodighed er heller ikke så stor, og jeg havde også håbet på en hurtigere virkning af de kurser og de forsøg, der er i gang.

Jeg vil lige nævne her, at der i forslaget bare står »kvinder« og »uddannelse for kvinder«; der står ikke, om de skal være ledige, men det kan jeg sikkert få oplyst.

Vi har nu hørt arbejdsministeren fortælle om, hvad der allerede er sat i gang i Arbejdsministeriets og i Undervisningsministeriets regi, så det skal jeg ikke gentage. Men jeg vil

gerne fortælle lidt om, hvad jeg selv er vidende om, og hvad jeg selv er med til at sætte i gang.

Vi må nok indrømme, at det, der har været sat i gang for kvinder det sidste par år, ikke har haft den rigtige virkning. Selv om der i mange tilfælde har været gjort et stort og opsøgende arbejde for at få kvinder til at gå ind i et omskolings- eller uddannelsesforløb, så har det altså knebet en lille smule med at motivere kvinderne.

Der er også mange andre problemer for kvinder end for mænd, hvad fru Jytte Andersen har peget så godt på. Vi har jo et eksempel her fra København, hvor Teknologisk Institut i samarbejde med Specialarbejderskolen i Herlev er i gang med et projekt til 600.000 kr., og det har vist sig, at det ikke har været særlig let at skaffe kvinder til dette forsøg; faktisk er der i dag kun omkring 20 kvinder i gang.

Men der foregår ude i lokalområderne en hel masse, som ikke nødvendigvis går igennem denne folketingssal. Jeg har været med til lokalt at finde frem til masser af skræddersyede kurser med et pædagogisk og målrettet erhvervsindhold, således at kvinderne nu møder op, fordi de kan se et formål med det. De kan se, der er et job forude, og de kan se, at der er et indhold, også pædagogisk – hvilket fru Jytte Andersen pegede på – som kan passe til dem. Vi må se i øjnene, at der er et transportproblem, så derfor skal kurserne ud så lokalt som muligt.

Det går faktisk godt med disse kurser. Vi skaffer penge lokalt, fra ministerierne, fra EFs socialfond og i enkelte tilfælde fra en organisation.

Jeg kan nævne en hel masse tilfælde. Jeg kan nævne et kursus i Farsø, der er målrettet mod træindustrien; kvinderne kan se en mulighed i det, fordi de kan få job bagefter. Og jeg kan nævne Datahøjskolen i Ranum, der kører kurser i Åbybrø og Hobro med støtte fra EFs socialfond. Der er også to daghøjskoler i mit område, som med meget god effekt kører jobrelaterede kurser for kvinder.

Jeg vil også nævne de kurser, som HK og BKA har etableret som efteruddannelse på landets handelsskoler. Før hørte vi fru Jytte Andersen sige, at vi ikke skulle lave specielle, lavere kurser for kvinder. Men for at fylde dem op har halvdelen af deltagerne over hele landet været ledige kvinder. Også her har det